

Medlem af Inatsisartut
Malik Berthelsen, Siumut

Vedr.: Svar til § 36, stk. 1 spørgsmål nr. 2010-228

Kære Malik Berthelsen,

Tak for dine yderligere spørgsmål omkring en mulig brug af den gamle heliport i Sisimiut. Du spørger, om Selvstyret har ændret holdning til brugen af heliporten, efter Qeqqata Kommunia har ændret formålsbeskrivelsen af heliporten til at være en privat flyveplads, og om der er yderligere lovgivning, Heli Greenland skal opfylde.

For at svare på sidstnævnte først, er det vigtigt at fastslå, at man i forbindelse med etablering af en flyveplads skal have både en teknisk tilladelse og en godkendelse af lokalplanen, hvori der indgår en trafikpolitisk vurdering. Den tekniske tilladelse udstedes af Trafikstyrelsen (der pr. 1. november 2010 også rummer Statens Luftfartsvæsen (SLV)) og er baseret på en række tekniske krav, der skal være opfyldt. Disse krav er lovgivningsmæssigt reguleret i de såkaldte BL'er – Bestemmelser om Luftfart. Det er Trafikstyrelsens opgave at afgøre, hvorvidt disse krav er opfyldt. Jeg kan derfor ikke svare på, hvorvidt Heli Greenland, der indgår i selskabet Sisimiut Flight Adventure Center (SFAC), der ønsker at drive heliporten, opfylder disse tekniske krav.

Den trafikpolitiske vurdering tager udgangspunkt i § 10 i Landstingsforordning nr. 11 af 5. december 2008 om planlægning og arealanvendelse, hvoraf det fremgår, at en ændring af en kommuneplan ikke må stride imod særlige hensyn, der varetages af en Selvstyremyndighed. Paragraffen medfører således mulighed for at inddrage overordnede trafikpolitiske betragtninger. Som det klart fremgik af det oprindelige høringssvar til Qeqqata Kommunia, bygger infrastrukturen på luftfartssiden på et solidarisk princip, som indebærer, at det er afgørende at benytte de eksisterende anlæg i videst muligt omfang. Selvstyret har investeret store summer i flyvepladser over hele Grønland – eksempelvis har lufthavnen i Sisimiut koster i omegnen af 200 mio. kr.. Der gøres en stor indsats for at vedligeholde flyvepladserne og sørge for, at de efterlever de krav, der stilles til disse. Formålet hermed er naturligvis at sørge for, at befolkningen har mulighed for at flyve og dermed transportere sig fra A til B på den mest hensigtsmæssige måde.

Som det er alle bekendt, er Grønland et meget vidtstrakt land med en lille, men meget spredt befolkning. Dette indebærer, at ingen flyveplads i landet bliver udnyttet til fulde. Det er derfor min holdning, at det ikke tjener noget formål at etablere en ny flyveplads klods op af en eksisterende, uanset om denne måtte være af privat eller offentlig karakter.

Det er her vigtigt at nævne, at der er stor sammenhæng mellem Mittarfeqarfiits økonomi og eventuelle tilskud fra Landskassen. Der er en reel risiko for, at økonomien i Mittarfeqarfiit udhules som følge af etablering af konkurrerende flyvepladser. Faktum er, at hvis først der gives tilladelse til etablering af én flyveplads, vil man ud fra et lighedsprincip

4. november 2010
Sagsnr. 2010-040348
Dok. Nr. 497452

Postboks 909
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 54 10
E-mail: iaan@nanoq.gl
www.nanoq.gl

skulle tillade etablering af yderligere flyvepladser i andre byer, hvor der allerede eksisterer flyvepladser. På sigt kan et resultat dermed blive, at det vil blive nødvendigt at tilføre Mittarfeqarfiit midler fra Landskassen.

Set i dette lys, vil jeg i stedet arbejde for at finde en løsning, hvor den eksisterende lufthavn i Sisimiut benyttes. Jeg har forstået det således, at SFAC har brug for en hangar, og som jeg tidligere har tilkendegivet, er jeg positivt indstillet overfor en løsning, hvor der ved arealet ved den gamle heliport kan etableres hangarfaciliteter for helikoptere. Modellen er tidligere set andre steder i landet, hvor helikoptere stod i en hangar, der ikke var placeret i direkte tilknytning til flyvepladsen. Man kan således tænke sig en løsning, hvor helikopteren shuttle til flyvepladsen om morgenen, foretager sine planlagte flyvninger, og shuttle tilbage til hangaren, når dagens program er overstået.

Det er vigtigt for mig at pointere, at jeg – og resten af Naalakkersuisut – naturligvis bifalder nye initiativer til erhvervsudvikling, og at vi på ingen måde ønsker at stille os i vejen herfor. Men vi skal samtidig være garanter for, at den samlede infrastruktur hænger sammen. Jeg vil mene, at jeg med den ovenstående skitserede løsning har fundet et kompromis, som kan imødekomme dette dilemma.

Jeg skal afslutningsvist sige, at min administration har taget initiativ til et fælles møde medio november 2010, hvor alle involverede parter deltager. Det er min klare overbevisning, at dette møde vil resultere i en afklaring af alle problemstillinger i den konkrete sag.

Med venlig hilsen

Jens B. Frederiksen